

KÖNYVAJÁNLÓ

Philip Yancey Keresztények és politika

Kelletlen barátság
Harmat, Budapest, 2013

Amikor sógornőm meglátta ezt a kis könyvet az asztalomon, kicsit lemondóan tolta arrébb, mondván, hogy ez a téma nem érdekli őt, miközben elég lelkes olvasója a keresztény irodalom széles skálájának.

Ez a téma valóban olyan, amit szeretünk inkább távol tartani magunktól és a lehető legkevesebbet foglalkozni vele. Mégis azt gondolom, hogy érdemes ezt a könyvet elolvasni.

Miért? Ugyanazért, mint bármilyen más szöveget, mert meg akarunk ismerni egy másik nézőpontot, ami nem tökéletesen olyan, mint a sajátunk.

Mi *Philip Yancey* nézőpontja? Ő egy amerikai, evangéliumi keresztény író és újságíró, aki számos lapban publikált már. Nem egy vezető lelkipásztor az USA-ból, akinek szavait a sikeres szolgálat és a szószék autoritása, tekintélye erősíti meg. Az ő hitelességét az írásai teremtik meg vagy rombolják le. Épp ezért mindig kicsit másképp fogalmaz és látja az eseményeket és olvassa a teológiai könyveket, még a Szentírást is, mint egy gyülekezeti szolgálatban álló ember.

Milyen más nézőpontokat ismerhetünk meg a könyvből? Például *Niebuhr* Krisztus és kultúra könyvének megközelítését és annak kritikáját, inkább talán tovább gondolását abból a multikulturális közegből nézve, ahol most élünk mi itt a nyugati világban.

Másrészt megismerhetjük, miképpen kerültek az evangéliumi keresztények a politika frontvonalába. Mi volt a legnagyobb sikerük és kudarcuk egyben? Miért harcolnak olyan keményen, és miért olyan éles a hangvételük? Miért hiányzik a keresztények legfontosabb jellemzője – a kegyelem valósága – a viták közben. Talán ez a könyv legfontosabb kérdése. Miért nem azonosítják a kegyelmet a kereszténnyel?

Megismerhetjük Yancey kapcsolatát a Fehér Házzal, amikor egyetlen interjúja számára is meglepően hatalmas vihart kavart, amit *Bill Clintonnal* készített.

Emellett megismerhetjük *Francis Schaeffer* véleményét, aki elindítója volt az evangéliumi keresztények aktív politikai kiállásának, akár tüntetéseken is.

A könyvecske végén Yancey öt előremutató megállapítást tesz abban a kérdésben, hogy miképp kellene részt venni a keresztényeknek a politika színterén. Jó példaként hozza fel *Billy Grahamet*, aki nagy tisztelettel fordult a Szovjetunió irányába, akkor is, amikor az USA első számú ellenségének számított, mindezt azért, hogy az evangéliumot hirdethesse. Ugyanis ez a feladatunk nekünk, keresztényeknek. Jézus is erre választotta ki tanítványait, nem arra, hogy alkalmasak legyenek az aktív politikai szerepvállalásra.

A könyv maga elég rövid, mégis többszöri elolvasás után is érzem, hogy mennyire gazdag mondanivalójú, aminek csak töredékét tudtam felvillantani. Mindenkinek ajánlom elolvasásra.

